

- zasądzenie na rzecz skarżących odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny, od całości kwot stanowiących różnicę pomiędzy wynagrodzeniem odpowiadającym ich grupie zaszeregowania figurującej w decyzji o zatrudnieniu a kwalifikacją, do której mieli prawo — do dnia wydania decyzji w przedmiocie prawidłowego zakwalifikowania do grupy zaszeregowania;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na wstępie wnoszący odwołanie podnoszą, że w zaskarżonym wyroku Sąd sąd potraktował skarżących w sposób całościowy, nie uwzględniając konkretnej sytuacji każdego z nich, a także oparł się na tezie — z którą się nie zgadzają — że zgodność z prawem przypisania ich do grupy zaszeregowania może podlegać ocenie dopiero od dnia ich powołania. Następnie wnoszący odwołanie podnoszą dwa zarzuty na jego poparcie.

W pierwszym z nich zarzucają Sądowi, że błędnie ustalił zgodność z prawem art. 12 ust. 3 załącznika XIII regulaminu pracowniczego. W tej kwestii wskazują po pierwsze na naruszenie przez Sąd art. 10 poprzedniego regulaminu pracowniczego poprzez uznanie dokonanej zmiany grup zaszeregowania za „powierzchowne” uporządkowanie przepisów przejściowych prowadzących do nowej struktury ścieżki kariery zawodowej, co miało uzasadniać brak nowych konsultacji z komitetem regulaminowym, podczas gdy konsekwencje, zwłaszcza finansowe, tej zmiany grup zaszeregowania dla zainteresowanych osób są znaczące i stanowią ważne uzasadnienie dla przeprowadzenia konsultacji z tym komitetem.

Po drugie, na poparcie tego samego zarzutu, wnoszący odwołanie podnoszą naruszenie zasady ochrony praw nabytych. Ich zdaniem, przeciwnie niż orzekł Sąd, zasadniczą kwestią jest tu nie istnienie prawa nabytego do powołania, lecz prawa nabytego do zaszeregowania w razie powołania. Tak więc, o ile poza sporem pozostaje, że ogłoszenie o konkursie i wpisanie na listę odpowiednich kandydatów nie tworzy prawa do zatrudnienia, to jednak to ogłoszenie i wpisanie powodują ich zdaniem powstanie, po stronie uczestników konkursu i a fortiori osób umieszczonych na liście laureatów, prawa do tego, by być traktowanym zgodnie z ogłoszeniem o konkursie. Prawo to stanowi ich zdaniem świadczenie wzajemne za zobowiązanie się wobec organu powołującego do przestrzegania zakreślonych przezeń w ogłoszeniu o konkursie ram, które odpowiadają wymogom związanym ze stanowiskami, które powinny zostać obsadzone w interesie służby.

Po trzecie wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania poprzez wprowadzenie rozróżnienia między laureatami konkursu powołanymi przed 1 maja 2004 i tymi, którzy zostali powołani po tym dniu, ponieważ w każdym razie hipotetyczność powołania nie ma wpływu na ich prawo do powołania się — przy rzeczywistym zatrudnieniu —

na kryteria zaszeregowania ustalone w ogłoszeniu o konkursie i tym samym mające zastosowanie do zatrudnienia wszystkich laureatów tego konkursu. Ponadto w ich opinii sąd nie przeprowadził analizy ewentualnego uzasadnienia wprowadzonej różnicy w traktowaniu tych dwóch kategorii urzędników.

Po czwarte wnoszący odwołanie podnoszą naruszenie przez Sąd zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz przeinaczenie dowodów. Uważają, że dokumenty przedłożone temu sądowi zawierają liczne dowody na poparcie twierdzenia, że rzeczywiście uzyskali oni dokładne zapewnienia dotyczące ich zatrudnienia w grupie zaszeregowania wskazanej w ogłoszeniu o konkursie.

Po piąte i po szóste wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi, że naruszył art. 5, 7 i 31 regulaminu pracowniczego oraz że w tej kwestii uchybił obowiązkowi uzasadnienia ciężącemu na sądzie wspólnotowym.

W drugim zarzucie wnoszący odwołanie zaskarżają wyrok, ponieważ oddalono nim skargi na decyzje dotyczące ich powołania na tej podstawie, że o ile strona pozwana uchybiła obowiązkowi uprzedniej informacji, to brak ten nie mógł sam w sobie spowodować niezgodności z prawem zaskarżonych decyzji. W tej kwestii powołują się na łączne naruszenie zasad dobrej administracji, staranności, przejrzystości, ochrony uzasadnionych oczekiwań, dobrej wiary, równości traktowania i równoważności stanowiska i grupy zaszeregowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 24 października 2007 r. — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA przeciwko państwu belgijskiemu — Interwient: Sanofi-Aventis Belgium SA

(Sprawa C-471/07)

(2008/C 22/40)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA

Strona pozwana: państwo belgijskie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie przeglądu warunków makroekonomicznych o którym mowa w art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych⁽¹⁾ należy rozumieć jako oznaczające tylko badanie utrzymania kontroli nad wydatkami na zdrowie publiczne, czy też obejmuje ono również warunki makroekonomiczne sektora przemysłu farmaceutycznego, którego produkty mogą być poddane ogólnemu zamrożeniu cen?
- 2) Czy pojęcie przeglądu warunków makroekonomicznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 wymienionej powyżej dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. może być oparte na ogólnej przesłance lub przesłankach, takiej jak na przykład zapewnienie równowagi w sektorze opieki zdrowotnej, czy też musi ono zostać oparte na bardziej precyzyjnych kryteriach?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 24 października 2007 r. — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-472/07)

(2008/C 22/41)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA

Strona pozwana: państwo belgijskie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ze względu na fakt, że termin transpozycji dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych (89/105/EWG)⁽¹⁾ upłynął w dniu 31 grudnia 1989 r., art. 4

ust. 1 tej dyrektywy należy uznać za bezpośrednio stosowany w wewnętrznych porządkach prawnych państw członkowskich?

- 2) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. można interpretować w ten sposób, że wznowienie na rok, po trwającej 18 miesięcy przerwie, ogólnego zamrożenia cen refundowanych produktów leczniczych, które trwało 8 lat, zwalnia państwo członkowskie z przeprowadzenia, przy okazji wspomnianego wznowienia, badania warunków makroekonomicznych, na które to zamrożenie ma wpływ?
- 3) Czy pojęcie przeglądu warunków makroekonomicznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 wymienionej powyżej dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. należy rozumieć jako oznaczające tylko badanie utrzymywania kontroli nad wydatkami na zdrowie publiczne, czy też obejmuje ono również warunki makroekonomiczne sektora przemysłu farmaceutycznego, którego produkty mogą być poddane ogólnemu zamrożeniu cen?
- 4) Czy pojęcie przeglądu warunków makroekonomicznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 wymienionej powyżej dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. może być oparte na ogólnej przesłance lub przesłankach, takiej jak na przykład zapewnienie równowagi w sektorze opieki zdrowotnej, czy też musi ono zostać oparte na bardziej precyzyjnych kryteriach?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'Etat (Francja) w dniu 25 października 2007 r. — Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA przeciwko Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables — Interwenient: Association France Nature Environnement

(Sprawa C-473/07)

(2008/C 22/42)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'Etat (Francja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA.

Strona pozwana: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables